

Vizit. poročilo iz l.1703 pravi o c. in pokopališču sledeče: in medio Eccl. parvum altare B.M.V. in quo etiam aliquando super portatili missa dicitur." " Coemeterium sat amplum - muro ~~imaginem~~ ~~cinctum~~ cinctum - in quo etiam est capella aliqua pervetusta, in qua nihil invenitur praeter imaginem s. Michaelis."

" Adsunt et confraternitates duae, una s.Rosarii, altera s.Barbarae.- L.1691-92 nanovo zgrajen zvonik.

Ign.Orožen: Das Bisthum und die Diözese Lavant, 1.del,1875
str. 575.

Cerkveni naslov in starost selniške cerkve kaže, da je nastala pod vplivom benediktinskega reda iz Sv. Pavla. Cerkveni patron je sv. Marjeta. Napis nad glavnim oltarjem pa pravi, da je bila cerkev postavljena na kamenitni podstavku. (Tako razumemo "saxis innixa.... extructa") Kralju vseh kraljev l. 1198. Ljudska pravljica stavi sicer prvotno župno cerkev dalje na jugozapad k Dravi, kjer še so starejši ljudje pred leti hoteli videti zadnje ostanke nekdanjega zida, ali noben pisani vir nam ne daje najmanjšo potrdila za ono pravljico. Mogoče je res kedaj bilo v onem gozdiču kakšno poslopje. Ni pa izključeno, da ima tudi pravljica neko zgodovinsko podlago, namreč, da selniška cerkev ni bila prvotna župna cerkev za tamonje prebivalce, ampak še je to pravico pozneje dosegla. Tedaj pa bi bila selniška cerkev podružnica kamniške župnije. In to se popolnoma zлага z našo trditvijo, da bi bila Kamnica že pred l. 1160. pražupnija za celo mariborsko okrožje, da je postala o. l. 1160 potem vikarijat mariborske župnije in da ju mariborski župnik nato izločil iz kamniškega vikarijata nov vikarijat Selniško župnijo.

M. Ljubša: Zemljepisni razvoj sedanjih lavantinskih župnij na levem bregu Drave do Jožefa II. ČZN. XIX.1924. str.69, 70. ○